

ZONDAG 2 NOVEMBER 2014

DAENSCANTATE

PROGRAMMA

Muziek: Octaaf Boone Tekst: Julien Librecht

Cultuur **raad**
Haaltert

Haaltert
beeldig en beeldrijk

Geachte toeschouwer,

Vandaag wordt in Haaltert het Daensjaar afgesloten.

En hoe?

Zeventig koorleden en meer dan vijftig muzikanten geven straks het beste van zichzelf.

Ik heb enkele repetities mogen meemaken en ik weet nu al dat we een schitterende namiddag gaan beleven.

Het is voor de cultuurraad en de inwoners van Haaltert een echte eer om op deze wijze 175 jaar Daens af te sluiten.

Hier is dan ook terecht de plaats om iedereen die met de vieringen te maken heeft oprecht te bedanken.

Laat ons nu samen de Daenscantate beleven.

Genegen groet,

Rik De Schepper

Voorzitter cultuurraad Haaltert

CANTATE

In 1994 selecteerde librettist Julien Librecht samen met de componist Octaaf Boone een vijftal hoogtepunten uit het leven van priester Adolf Daens.

Ze schetsen een beeld van de periode vanaf de afkondiging van Rerum Novarum (1891) tot het overlijden van Daens (1907).

De cantate is niet zo zeer een verhaal, eerder een impressie. De librettist geeft geen beeld van Daens zoals in de film, wel een gemoedstoestand. Hoewel Daens een zeer gecompliceerd iemand was, wordt hij in de cantate voorgesteld als een zeer eenvoudig man. Julien Librecht baseert zich voor de cantate op een Grieks drama. De zangkoren zorgen voor een klankbeeld, ze ondervragen Daens.

De archaische taal van de libretto refereert naar de tijd waarin deze geschiedenis zich afspeelt.

De turbulente periode uit het leven van Daens wordt uitgetekend in vijf delen: het duel Daens - versus Woeste - de confrontatie en verkiezing van Daens als volksvertegenwoordiger, de veroordeling door Rome, de degradatie van Daens en de laatste ronde (zijn dood). Het geheel wordt voorafgegaan door een uitvoerige instrumentale ouverture. Naast priester Daens (baritonsolo) door Philippe Souvague is er ook de figuur van Woeste door Ronald Schollaert. Als het symbool van het establishment treedt Monique Van de Velde op als verteller.

Het koor vertolkt de stem van het volk, zowel van de voor- als de tegenstanders van Daens. De passages van het koor brengen een dynamische afwisseling tussen de verschillende solodelen. Het orkest vervult een belangrijke rol inzake de opbouw van de dramatische sfeer.

Dirigent: François VAN DEN BERGH

Concertmeester: André VAN HAUWERMEIREN

Presentator: Wouter DE BRUYNE

Solist bariton: Philippe SOUVAGIE

Recitanten: Monique VAN DE VELDE
Ronald SCHOLLAERT

Libretto: Julien LIBRECHT

Muziek: Octaaf BOONE

Uitvoerders:

Gemengd koor: "Vrolijke Musici" Haaltert
Dirigent: Wilfried D'Hont

Koor: "Meergalm" Berlare
Dirigente: Annemie Vinck

Koninklijke Symfonische Kring Aalst: "Door eendracht groot"

Gezien de aard van deze cantate is er geen pauze voorzien.

OCTAAF BOONE

Hij zag het levenslicht op 27 oktober 1923 als zoon van een kolenhandelaar, tevens liefhebber-muzikant.

Octaaf Boone kreeg op achtjarige leeftijd pianoles van Gaston Feremans en verwierf later inzicht in orkestbouw en compositie. Toch zou hij na zijn atheneumopleiding geen beroepsmuzikant worden, maar promoveerde tot onderdirecteur in het verzekerings- en bankwezen.

Zijn eigenlijke muzikale carrière begon echt in de jaren '50 als pianist bij bal-orkesten. Later met zijn eigen "Activ Club" organiseerde hij tal van tournees. Hij schreef onnoemelijk veel bewerkingen voor al wat naam had in de schlagerwereld. In 1977 werd hij dirigent van de Koninklijke Symfonische Kring Aalst, waarvoor hij talrijke werken schreef. Nu breekt zijn klassieke periode aan. Opnieuw schreef hij talrijke werken. De kroon op zijn oeuvre is zijn "Daenscantate" voor groot koor, solisten en orkest, met drie uitvoeringen onder zijn leiding. Na een kortstondige ziekte overleed hij op 16 mei 2002. Als laatste huldebetoon speelde de symfonie zijn eigen werk "Afscheid".

JULIEN LIBRECHT

Auteur van een belangrijk oeuvre: romans, jeugdromans, poëziebundels en essays. Hij werd voor zijn werk meermaals bekroond, o.a. driemaal met de Literaire Prijs van de provincie Oost-Vlaanderen.

PHILIPPE SOUVAGIE

Philippe was reeds een verdienstelijke koorknaap bij Cantate Domino. Intussen leerde hij ijverig tal van slaginstrumenten bespelen met als resultaat een eerste prijs in de Nationale Muziekwedstrijd.

Aan het conservatorium van Gent behaalde hij eerste prijzen van kamermuziek, slagwerk en zang. Vervolmakingscursussen volgde hij bij vermaarde zangleraressen. Hij zong talloze solo's voor radio, TV en CD, ondermeer het Vlaams Radiokoor, waar hij reeds meer dan 30 jaar zijn medewerking verleent. In de Bachcantatencycli van de "Kapel van de Miniemen" te Brussel is hij regelmatig te gast, ook bij "Bachplus" te Aalst en Aardenburg. Hij zong in Die Mutter van Hans Eisler, het Jazz Requiem, een Belgische creatie. Van Vic Nees vertolkte hij twee liedcycli voor koor en solo met name "Stella Maris" en "Trois Complaintes". Hij trad ook op met het ensemble "Psallentes" olv Hendrik Vanden Abeele, die zich specialiseert in het Gregoriaans van de late middeleeuwen en van de renaissance.

Philippe behaalde ook het meestergraaddiploma en geeft les aan de kunst-academie van Lokeren.

FRANCOIS VAN DEN BERGH

François Van den Bergh werd geboren te Lede in 1951. Hij begon zijn muziekstudies te Aalst aan de Academie voor Muziek, Ballet en Toneel. Aan het Koninklijk Muziekconservatorium Gent vervolgde hij zijn studies en behaalde hij eerste prijzen voor hobo, althobo en kamermuziek. Hij was werkzaam als leraar in de academies van Aalst en Zottegem alsook aan de Rijksacademie van Anderlecht. Als hoboïst was hij vast lid van verschillende kamermuziekensembles. Tot 2007 was hij hoboïst bij het groot harmonieorkest van de muziekkapel der Gidsen. In 1996 werd hij huisdirigent van de Koninklijke Symfonische Kring Aalst "Door Eendracht Groot".

MONIQUE VAN DE VELDE

Monique Van de Velde (°1946) volgde dictie, voordracht en toneel aan de Academie voor Muziek, Ballet en Toneel te Aalst. Ze begon op haar 20ste als actrice en speelde bij verschillende toneelverenigingen: De Schakel, Hoger Op en Pact. Zij vertolkte verschillende figuraties voor televisie met o.a. Chris Van den Durpel, Gaston en Leo en Jacques Vermeiren. Zij kreeg ook een gastrolletje in "Spoed" en acteerde voor "Fast Forward" in het Nederlands theater voor anderstaligen. Zij verleent nog steeds haar medewerking aan het marionettentheater "De Benje van Richaar" waar ze de stem van de min was in "Romeo en Julia".

RONALD SCHOLLAERT

Ronald Schollaert kreeg zijn opleiding bij de toneelafdelingen van de Academie voor Podiumkunsten te Aalst en bij de Rederijkers Kamer Sint-Barbara. Hij is reeds 45 jaar actief als acteur, hulpregisseur en productie leider in de Aalsterse toneelwereld en is medewerker van Pact waarin hij zeer bedrijvig is.

~0~0~0~0~

DEEL 1: HET DUEL

VERTELLER:

In het jaar des Heren achttieneennegentig
Weerklonk de heilige stem uit Rome,
Diep uit de onfeilbaarheid der Vaticaanse staat,
Gewogen en gewikt door secretaris en prelaat,
Bezwerend en versterkt door eeuwen glorie.

De stem, de heilige stem uit Rome,
Ze werd gedragen op de wind naar alle staten,
Ze werd gehoord, de grote wereld rond,
In dorpen, steden, metropolen,
In parlement en episcopaten.

Ze werd gehoord,
In tuinen en kastelen van de rijke stand,
In kathedralen en in nobele paleizen,
In stulpen in het slijk en sloppen in het zand,
Tot in de groezelige stegen van het Aalsters land.

KOOR:

De stem, de heilige stem uit Rome,
Met ernst gewikt,
In heiligheid gewogen,
Met wijwater besprenkeld,
Met hoop en vertwijfeling bepereld:
Rerum Novarum,
Rerum Novarum,
Rerum Novarum over de stad en de wereld.

WOESTE:

Rerum Novarums geest!
Ik ducht het uit de diepte van mijn hart,
Ik ducht ervan de letter en de geest,
Het nadeel voor het kruis en voor de kerk,
De neergang van techniek en nijverheid,
Ik ducht de eindeloze rijen zonder werk.

Rerum Novarums geest!
Ik ducht de wet die de patroons moet dwingen,
De macht aan de verstarde onderdaan
De onvoorzichtigheid en het verderf der stervelingen,
De wanorde, de ontkerstening, de rode vaan,
De splijtzwam in de katholieke kringen.

Rerum Novarums geest!
Ik ducht de sterke stem uit Rome,
De ontmoediging der christelijke caritas,
De hebzucht van het volk, de walgelijke woede,
De nakende triomf der kleine klas,
De tweestrijd tussen armen en begoeden.

KOOR:

Waarom?

Waarom?

Waarom?

Kijk naar de hoge heer die wetten stemt
En in zijn voordeel honderd listen spant
En naasten en bekenden promoveert
Tot op de hoogste posten van dit land.

Kijk naar de nijveraar in zijn kasteel,
Genietend van elk wereldlijk genot,
Die schaamteloos gedijt op slavenwerk
Van kleine mensen in een dierlijk lot.

Kijk naar de drommel in het armenhuis,
Tot stilte van vergeten daar gedoemd
En eenzaam en miskend, als arme luis,
Nog op zijn kromgewerkte handen roemt.

Kijk naar de man die ziek is en vermoeid
En smeekt om hopeloze hulp van boven,
En dan, door elk verlaten en verfoeid,
Op lompen en in angst, het licht ziet doven.
Waarom?
Waarom?
Waarom?

DAENS:

O arm, miskend, gelaten volk van Vlaanderen,
Gij die in stilte have en goed ontbeert,
Uw plicht en uw patroon in nederigheid vereert
U nooit verweert, nooit eist, nooit rebelleert.

KOOR:

Misereor super turbam.

DAENS:

O Vlaamse moeders met uw minnend hart,
Verteerd door liefde voor uw kinderen,
Verteerd door zorgen en door smart
Die nooit uw nood en uw verdriet verminderen.

KOOR:

Misereor super turbam

DAENS:

O Vlaamse kinderen, verleid en ongeborgen,
Op blote voeten in de grauwe spinnerij,
Verworpenen, vandaag en morgen,
Veroordeeld tot een levenslange slavernij.

KOOR:

Misereor super turbam.

DAENS:

O arm, miskend, gelaten volk van Vlaanderen,
Ik vecht verbeteren en met aandrang voor uw lot,
Ik lijd met u en bid en smeeek de heersers,
Betrouwend op rechtvaardigheid van God.

KOOR:

Misereor super turbam.

WOESTE:

Mijn dogma is de eenheid van gezag,
De katholieke leer is niet te delen.
Voor dit principe moet veel wijken,
Ook lotsverbetering voor velen.

DAENS:

Uw taal is hypocriet!
Gij volgt de stem van uw geweten niet.

WOESTE:

De godsdienst is geen podium van haat,
Maar wel het toevluchtsoord voor velen,
En voor de armen enig toeverlaat.

DAENS:

Ik handel plichtbewust als christen,
En spreek de woorden van de vrome,
In alles wat ik doe en zeg,
Volg ik de encycliek uit Rome.

WOESTE:

Gij heult met tegenstanders van de kerk,
Gij voert schandalen met u mee,
Gij spreekt in herbergen en zalen,
Voor êtes un prêtre dévoyé.

DAENS:

Wie mij bekampt doet het uit eigen baat,
Uit vrees voor woede der gelijken.
Wie mij bekampt is vleier en vennoot
In 't spel van machtigen en rijken.

WOESTE:

Uw domheid maakt geen kans,
De hoge kamer vraagt om tact.
In Brussel spreekt men Frans.

DAENS:

Laat 't Vlaams uw edel hart beroeren.
Leer Vlaams!
Het is de taal van werklieden en boeren.
Leer Vlaams!

KOOR:

Leer Vlaams, leer Vlaams,
Laat 't Vlaams uw edel hart beroeren
Leer Vlaams
Het is de taal van werklieden en boeren

WOESTE:

Gij hebt als weldoener geen naam,
Uw inzet blijft bij woord en waan.
Gij hebt geen invloed in de caritas.
Wat hebt gij voor de armenstand gedaan?

DAENS:

Ik spreek, mijnheer, geen grafelijke taal,
Mijn wandel schuwt het hoofse pad,
Maar in de sloppen van mijn stad,
Daar leeft mijn dagelijks verhaal,
Daar streef ik elke dag met deemoed na,
Het christelijk en democratisch ideaal.

KOOR:

Hij spreekt, mijnheer, geen grafelijke taal,
Zijn wandel schuwt het hoofse pad,
Maar in de sloppen van zijn stad,
Daar leeft zijn dagelijks verhaal,
Daar streeft hij elke dag met deemoed na,
Het christelijk en democratisch ideaal.

KOOR:

Ik ben een deel der Grote Kracht
Die steeds het goede wil
Terwijl me steeds het Kwade wacht.

DEEL II - DE CONFRONTATIE

VERTELLER:

De arme priester werd een schim.
Zijn dagelijkse tocht langsheen de Molenstraat
Was openbare boetetocht,
Een mager man in priesterkleed,
De blikken dof en hulpeloos.
Hij droeg geduldig alle onbegrip,
Hij droeg gelaten alle smaad.

Zijn broer, familie, zijn bekenden,
Werden bespot, gebroodroofd, uitgestoten.
De burens luisterden ontsteld
Naar 't preken van de geestelijkheid
En sloten eigen hart en huizen af
Voor hem die tweedracht zaaide in de wijk.

Men voerde mannen dronken in de kroeg,
Tot deze zich te buiten ging
In woeste taal vol bittere verwijten.
Men speurde ijverig naar slechtgezinden,
Om die te bannen uit hun werkgelegenheid,
te weren van hun levengevend stukje grond,
te dreigen met vergelding en met wraak.

Intussen weigerden de hooggeplaatste heren,
In kerk en seculiere kluis
Elk menselijk gebaar en elk verzoenend woord.
Het werd de nietsontziende tijd
Van Woestes triomfantelijke haat,
Van Daens' vereenzaamde en innerlijke strijd.

WOESTE:

De bisschop schrijft gewijd bezwaar:
Daens treft verbod, bij hoge leer,
Tot lezen in het openbaar
Van 't sacrifice van de Heer.

KOOR:

Kiezers der Keizerlijke stede,
Steun de verlopen priester niet.
Vermijd zijn beeld, zijn woord, zijn rede.
Wat hij u brengt is dof verdriet.

WOESTE:

Men noemt hem godonwaardig man,
Verlopen priester zonder geest,
Een lapgezalfde in de ban,
Die liegen noch bedriegen vreest.

KOOR:

Kiezers der Keizerlijke....

WOESTE:

Hij is de valsbesnaarde man,
De kandidaat van haat en nijd.
Ik zal hem treffen waar ik kan,
Volhardend in mijn heilige strijd.

KOOR:

Kiezers der Keizerlijke....

DAENS:

De avond is van weemoed stil,
Ik adem onbegrip en hoon,
De kamers van mijn hart zijn kil,
Verguizing is mijn daaglijks loon:

Wat heb ik u misdaan, mijn God?
Mijn God, wat heb ik u misdaan?

De straat is vaal onder de maan.
Ik vind geen rust in 's werelds lot,
Ik ben mijn eigen weg gegaan
Doorheen een eindloos land van spot.

Wat heb ik u misdaan, mijn God?
Mijn God, wat heb ik u misdaan?

Mijn raam staat open op de nacht.
Ik hoop gelaten op verweer,
Ik tracht naar vrede die me wacht,
In 't vredig rusten bij de Heer.

Wat heb ik u misdaan, mijn God?
Mijn God, wat heb ik u misdaan?

De wind beroert een dauwend blad.
Ik word geschuwd als paria,
Mijn naam werd scheldwoord in de stad,
Melaats is 't spoor waarlangs ik ga.

Wat heb ik u misdaan, mijn God?
Mijn God, wat heb ik u misdaan.

VERTELLER:

Op die decemberdag
Werd priester Daens verkozen voor de Kamer.
De wanhoop in het ene kamp was groot,
De vreugde in het andere uitbundig.

Een geestdrift, grenzend aan hysterie
Vervulde hart en geest van zo veel kleine mensen.

Uit alle nederige buurten
Stroomden mensen naar de Molenstraat.

Zij brachten bloemen, stuk voor stuk,
En zongen liederen.
Ze lazen brieven voor
Met woorden van oprechte dank en steun,
Terwijl de menigte scandeerde,
Ontroerend mooie leuzen van geluk.

KOOR:

Gelukkigewent, gij moedig man!
Uw strijd van allen tegen één
Heeft elk van ons met angst bevangen.
In elk eenvoudig werkmanshuis
Wordt nu uw naam met eer vernoemd,
Uw beeld met eerbied opgehangen.

Beati qui persecutionem patiuntur propter justitiam.

Gelukkigewent, gij Vlaamse held!
Het arm gepeupel zegt u dank.
Uw Vlaamse eer is ongeschonden.
Uw recht en waarheid zegeviert
Ten bate van dit lijdend volk,
Dat bij u deernis heeft gevonden.

Beati qui persecutionem patiuntur propter justitiam.

Gelukkigewent, gij lijdend man!
Uw priesterkleed bevuild, bespuwd
En overladen met verwijten.
Uw loon is dank en eerhestel.
Aanvaard de dankbaarheid en trouw
Van hen die blijvend met u strijden.

Beati qui persecutionem patiuntur propter justitiam.

DAENS:

Dit laagland met zijn lage luchten,
Met westenwind weldadig uit de zee,
Met stille dorpen en gehuchten
En mensen lijdzaam, vreedzaam en gedwee.

Het is dat Vlaanderen,
Dat Vlaanderen van mij.

Dit land met rozen en papavers,
Met pergola en wind en mantelmeeuw,
Met weidse korenblonde zomers
En lentebloesems als unieke sneeuw.

Het is dat Vlaanderen
Dat Vlaanderen in mij.

Dit land van beierende steden
Waar Nele kanten kathedralen spon,
Waar torens, hallen, gildehuizen
Bestaan onder terloopse zomerzon.

Het is dat Vlaanderen,
Dat Vlaanderen van mij.

DEEL III: ROME

KOOR:

Dit zijn de woorden van de vorst
Tot zijn getrouwen in het land:

VERTELLER:

't Succes der christen democraten
Is ongehoord voor deze staat.
Geen gehoor kan nog verleend
Aan hun verlopen leiders,
Die heulen met de goddeloze geest
Van geuzen, progressisten, radikalen.

Geen fouten worden nog geduld!
Ik vraag om maatregelen en daden
En roep de hulp van Rome in!

KOOR:

Dit zijn de woorden van de vorst
Tot zijn getrouwen van het land.

KOOR-VROUWEN:

Romes fonteinen staan wit in hun kleed,
Dragen kristallen van straten en pleinen:
Romes romances van liefde en leed,
Zuiderse sagen in honderd refreinen.

KOOR-MANNEN:

Romes gebouwen zijn nobel en grijs,
Eeuwig en sterk in de stoeten der tijden,
Innig verbonden zijn krocht en paleis,
Godengezegend in vreugde en lijden.

KOOR-VROUWEN:

Romes gesternte is spiegel van 't lot,
Duizende kaarsen uit 't heilig verleden,
Mannen en vrouwen, gekluisterd aan God,
Diep in de ban van oprechte gebeden.

KOOR-MANNEN:

Romes prelaten zijn staat in de staat,
Streng in hun oordeel en streng in hun woorden,
Heersers in hoge, eerwaardige staat.
Mannen die 't klagen der kleinen nooit hoorden.

KOOR-ALLEN:

Ze werden nooit, mijn God,
Door kille nood gestoord.
Ze hebben nooit, mijn God,
Een hongerig kind gehoord!

WOESTE:

In Rome stelt men eindelijk
Aan deze dwaling paal en perk.
Men laakt de man die d'eer bederft
Van 't kruim der katholieke kerk.

KOOR:

Haha, de tandeloze leeuw
De don Quichote van de eeuw.

WOESTE:

In Rome vraakt men eindelijk
De priester die, in dom gebaar,
Met kwade hand het zaad verspreidt
Van 't socialistische gevaar.

KOOR:

Haha, de tandenloze leeuw,
De don Quichote van de eeuw.

WOESTE:

In Rome straft men eindelijk
De leugen en de valse taal,
Het demagogisch leiderschap,
Het wrang en goddeloos schandaal.

KOOR:

Haha, de tandenloze leeuw,
De don Quichote van de eeuw.

DAENS:

Ik ben met kinderlijke hoop
Naar 't Vatikaans gerecht gegaan.
Men heeft mij harteloos verhoord
En later koel te woord gestaan.

O heer, ik ben geschokt,
Ik voel me uitgeput, verslagen.
Ik wil berusten in mijn lot,
Zonder rancune, zonder klagen.

Ik heb met kinderlijke vreugd
Een vaderlijke hand verbeid.
Men heeft mij elk begrip ontzegd.
En zonder zegen weggeleid.

O Heer, ik ben geschokt,
Ik voel me uitgeput verslagen.
Ik wil berusten in mijn lot,
Zonder rancune, zonder klagen.

Ik heb met eindeloos geduld,
Mijn goede wil tentoongespreid.
Men heeft mij rechterlijk vermaand,
Men spaarde me geen één verwijt.

O Heer, ik ben geschokt,
Ik voel me uitgeput, verslagen.
Ik wil berusten in mijn lot,
Zonder rancune, zonder klagen.

KOOR:

Ik ben een deel der Grote Kracht
Die steeds het goede wil
Terwijl me steeds het kwade wacht.

DEEL IV - DE DEGRADATIE

VERTELLER:

De werf werd schouwtoneel van haat
Er werd gehuild, betoogd, gescholden.

De woonst van Daens was burcht.
Men gooide stenen naar de ramen.

Men spotte, zong, men vocht,
Men schuwde geen gemene streek
Om Daens als priester en als mens te raken.

KOOR:

Wij zien, wat iedereen wel ziet,
Hoe zondig deze priester leeft,
Hoe hij zijn waardigheid misbruikt,
Hoe hij zijn wijding aan de duivel geeft.

DAENS:

Deze eeuw is de eeuw van de schande,
Deze eeuw is de eeuw van het geld.
Wie rechtschapen is boeit men zijn handen,
Wie de armen waardeert, wordt geveld.

KOOR:

Groot was zijn geloof,
Groot was zijn verdraagzaamheid,
Groot de liefde voor zijn volk,
Groot de liefde voor zijn land.

DAENS EN KOOR:

Dit land van paarse panorama's,
Één lage horizon als vergezicht
En bulten van glazuren heuvels,
Een land als een klassiek gedicht.

Het was zijn Vlaanderen.

VERTELLER:

De bisschop schreef uiteindelijk
De brief met het verdict uit Rome:
Voor priester DAENS gold 't herderlijk verbod
Het kleed van zijn gewijde staat te dragen.

KOOR:

Gezien u geen glimp van gehoorzaamheid toont,
Gezien u elk positief treffen ontwijkt,
Gezien u uw tijd aan de wereld besteedt:
Verbieden de rechters, met spijt,
U 't rechtmatig dragen van 't priesterlijk kleed.

DAENS:

Kan het dat mijn herder bij de Heer
Me geestelijk en menselijk berecht,
Me zonder zelfverdediging bestraft
Met d'hoofdstraf uit het kerkelijk recht?

KOOR:

Groot was zijn vertrouwen
Groot was zijn begrip.
Groot de liefde voor zijn volk,
Groot de liefde voor zijn land.

DAENS EN KOOR:

Dit land van hereboer en kerel,
Geleerde, kunstenaar en dilettant,
Van held, kaproen en uilenspiegel,
Van kiauwaard en geboren flamingant.

Dit was zijn Vlaanderen.

VERTELLER:

Met trommelslagen en trompetgeschal
Weergalmde het in alle straten:

KOOR:

Daens is zijn soutane kwijt!

VERTELLER:

Met strooibriefjes verspreide men het nieuws
In alle huizen van de stad:

KOOR:

Daens is zijn soutane kwijt!

VERTELLER:

In alle kerken en kapellen
Las men de grote tijding voor:

KOOR:

De Paus heeft Daens gedegradeerd!

WOESTE:

Wie heeft er hier zijn kleed bevekt?
Wie heeft de geus zijn hand gelekt?
Wie speelt de vriend met straatkapoen?
Wie moet hier nu zijn kleed uitdoen?
Donsjken, Donsjken ane rok valt af!

DAENS:

Ook deze gesel zal ik dragen,
Naast de vernedering, de haat de spot,
Maar in de hemel zal ik vrijspraak vragen
Bij de oneindige rechtvaardigheid van God.

KOOR:

Groot was zijn vroomheid,
Groot was zijn woord,
Groot de liefde voor zijn volk,
Groot de liefde voor zijn land.

KOOR:

Dit land van feesten en fanfares,
Van carnivals in vale winterzon,
Van schilders, schrijvers, muzikanten
Van vaandrigs onder ieder carillon.
Het was zijn Vlaanderen.

KOOR:

Ik ben een deel der Grote Kracht
Die steeds het Goede wil
Terwijl me steeds het Kwade wacht.

DEEL V - DE LAATSTE RONDE

KOOR:

Mijmerend van liefde en verdriet.
Een tijd van nederlaag en zege,
Van fiere faam en pastoraal fatsoen,
Van geestdrift en intens verleden,
Van offer en van glorievolle roem.

Mijmerend van liefde en verdriet.

Het heldendom van vele kleinen,
Een arm, verdrukt en weerloos volk dat lijdt,
De roep om voorspoed voor eenieder,
De kroon voor strijders om rechtvaardigheid.

Mijmerend van liefde en verdriet.

VERTELLER:

De ruime kamer boven in het huis,
De geur van waskaars, kamfer, valeriaan,
Een uitgemergeld lichaam in het ledikant,
Het hijgen, het geprevel, koorts, het woelen,
Het moeizaam ademen, de purperen lippen,
De ogen star gericht op hoge ramen,
Waarachter wolken transparant getekend staan.

Daar hangen woorden uit een levend schimmenrijk:

KOOR:

Had g'uw talent, uw woord, uw geest
Ten dienste van de moederkerk gesteld,
Dan waart gij nu gevierde zoon geweest,
Beladen met ontzag en geld.

Nu wordt u elke troost ontzegd,
Men wacht nog op een enig woord van spijt.
Verloochen toch uw zinneloos gevecht
Berouw u uw opstandigheid.

VERTELLER:

Dan groeien woorden uit een levend schimmenrijk,
De woorden die te luid zijn voor de eigen stem,
De woorden enkel in de ziel en in het hoofd
Van hem die verten ziet en afstand neemt.

DAENS:

De onverzadigbare zucht naar roem en goud;
Het is de schande van dit aards bestaan.
Mijn taaie strijd tegen die kwaal berouw ik nooit
Vol trots toon ik de weg die 'k ben gegaan.
Ik zal gewijde zijn in eeuwigheid.

Hoe kan een dienaar van het volk in deze tijd
De misdaad op dit eigen volk verstaan?
Met hart en ziel heb ik gevochten voor begrip,
Vol trots toon ik de weg die 'k ben gegaan.

Ik zal gewijde zijn in eeuwigheid.

Zalig zij die vervolging lijden
Omwille der rechtvaardigheid.

Ik zal gewijde zijn in eeuwigheid.

VERTELLER:

Dan komt het uur der grote stilte,
Van adem die nog amper zichtbaar is,
Een laatste kramp in het geofferd lijf,
Het breekpunt in een ongelijk duel.

Hij overschrijdt de grens van pijn naar welbehagen.
Hij overschrijdt de grens van angst naar rust.

Het hagelwit gelaat ontspant.

NU IS HET VREDE.

DAENS:

NU IS HET VREDE.

KOOR:

NU IS HET VREDE.

**DE CULTUURRAAD DANKT HET GEMEENTEBESTUUR
EN ALLE AANWEZIGEN!
DE CULTUURRAAD BIEDT U GRAAG NA DE
VOORSTELLING EEN DRANKJE AAN.**